

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz Obecní noviny č. 20, září 2014

Vážení voliči!

Ve dnech 10. A 11. října tohoto roku proběhnou komunální – neboli místní volby do obecních zastupitelstev. Každý bude mít možnost vybrat si z předložené nabídky – kandidátky – své favority. Vybrat si lidi, o kterých je přesvědčen, že povedou obec spravedlivě a spolehlivě k jejímu rozvoji, prosperitě a vytvoření podmínek k tomu, aby se zde dobře a pohodlně žilo.

S takovými představami jsem šla do této funkce před čtyřmi lety i já, ale z představ nezbylo téměř nic! Nechci brát nikomu iluze, ale je třeba se na to připravit.

Nejhorší jsou – vše svazující podmínky finanční. Dále – předpisy, zákony, paragrafy a různá nařízení. A pak věci, které se obce silně týkají, ale tato nemá žádnou pravomoc o nich rozhodovat. A tak se stalo, že na příklad u nás byly zrušeny téměř všechny autobusové spoje a jedno z nejdůležitějších míst – pošta! A nikdo se na souhlas obce neptal! Ovšem – občané to dávají za vinu obecnímu zastupitelstvu! Kdepak – to je velký omyl!

Ten, kdo do této funkce vstupuje, ať počítá s tím, že tomu musí věnovat čas a také musí být jistý, že jeho zaměstnání mu dovolí se této činnosti plně věnovat!

Že dokáže být naprosto objektivní a že bude vždy důsledně prosazovat to, co je právě třeba, bez ohledu na své osobní zájmy!

Také je třeba počítat s tím, že nemusí volbami úspěšně projít. Neměl by zanevřít proto na ty nově zvolené, kteří ve volbě uspěli a už předem vymýšlet něco proti nim.

Fandím však tomu, aby do zastupitelstva šli další noví lidé! Ti přinesou nové nápady, podněty, způsoby a také svou sílu bojovat s problémy, které je čekají!

Jednou jsem kdesi četla co si skutečně správný kandidát má před volbami opakovat:

„Popřej mi, pane, abych v boji, který jde životem, měl odvahu udeřit a riskovat, bude-li toho zapotřebí. Mám-li vyhrát, dej, ať se tak děje po právu, aby má čest i víra se udržely vysoko. Mám-li prohrát, dej, ať dokážu postát u cesty a pozdravit vítěze, až půjde kolem..! L.Š.

Kandidáti na obecní zastupitele v Ohnišťanech.

Bucek Jan – 67 let, důchodce
Čápová Lenka – 36 let, technik pojistných událostí
Dědek Miroslav – 52 let, stavbyvedoucí vodohospodářských staveb
Hlavatý Ladislav – 64 let, důchodce
Chalupa Zdeněk Ing. – 32 let, vedoucí kontroly
Jeřábek Martin – 35 let, stavební technik, projektant
Jiřičková Eva Ing. – 44 let, manažérka výroby a kvality
Kopáč Petr Ing. – 46 let, technik
Mejdr František – 51 let, elektrikář
Novotný Petr – 25 let, technik
Nyklová Lucie Mgr. – 34 let, učitelka ZŠ
Syřiště Pavel – 36 let, strojírenský dělník

Společenská rubrika .

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým spoluobčanům k jejich životním výročím všechno nejlepší!

V říjnu oslaví své vzácné narozeniny paní Růžena Bydžovská, která je zároveň nejstarší ohnišťanskou občankou. V prosinci oslaví narozeniny paní Hana Novotná, pan Josef Pour, paní Anna Šperková, pan Vladimír Novotný a paní Eva Bačová. Hodně zdraví Vám všem – milí oslavenci!

Dne 8. července 2014 zemřela naše občanka paní Hana Matějková. Bylo jí 50 let.

Pranostiky na říjen

1. Říjen – nové víno pijem.
2. Den Marie Ordovnice – první mrazíky.
3. Třetího října bouře a louže, třicátého sníh a rampouchy
4. Svatý František zahání lidi do chýšek.
5. Na svatého Placida, slunce ohně nevydá
6. Říjen – hrozen shozen.
7. Na svatého Marka, kdo má chleba, ať kouše jabka.
8. O svaté Brigitě bývá mlha na úsvitě.
9. Říjen nemá v blibě ani kola, ani saně.
10. Po teplém září, zle se říjen tváří.
11. Říjnové nebe plné hvězd má rádo teplá kamna.
12. Ožralému se musí aj Pán Bůh vyhnúť.
13. Je-li mnoho vos a sršáňů, přijde studená a teplá zima.
14. Na svatého Kalista, ucpi včelín dočista.
15. Svatá Terezie šedivá, louky vlasem zdobívá.
16. Svatý Havel do zelí zajel.
17. Kdo je k dílu, je aj k jídlu.
18. Na svatého Lukáše hojnost chleba i kaše.
19. Říjnové sluneční paprsky sypou cukr do do vína.
20. Když Vendelín slzy roní, každou práci zajíc honí.
21. Svatá Uršula perlička rozsula, ráno vstala, posbírala, ani jednu nenechala.
22. Svatá Kordula větry pohnula.
23. Je-ji říjen sněžný a studený, tuhé zimy jest to znamení.
24. Když jde říjen ke konci, zima jde k začátku a kožichy z půdy.
25. Spíš dostaneš od Valacha kobylu, než od Hanáka kobylinec.
26. Čím více se urodí červených bobulí, tím víc bude v zimě mrazu a sněhu.
27. Když sobře zalže, je to, jako by pravdu pověděl.
28. Šimona a Judy – zima leze z půdy.
29. U husí sčebety, u rob klebety.
30. Je-li svatý Havel teplý, bude svatý Marcel studený.
31. V roce, ve kterém je mnoho žaludů, má býti studená zima s množstvím sněhu.

Blahopřejeme paní Lidmile Štraufové k jejímu velkému životnímu jubileu, které měla začátkem září. Přejeme jí do dalších let především zdraví, spokojenost, aby jí vydržela její vitalita, kterou stále má. Zároveň jí děkujeme za příkladnou práci v obecním zastupitelstvu a hlavně za vydávání Ohnišťanského zpravodaje, což je především její zásluha.

Za obecní zastupitelstvo a paní Košvancovou J. Bucek

Mateřská škola.

V loňském školním roce jsme zažili mnoho krásného a zajímavého. Navštěvovali jsme Jiráskovo divadlo v Novém Bydžově, loutkové divadélko v Ostroměři, divadelní představení v MŠ Skřivany. Avšak divadelní představení, které pro nás mělo největší význam bylo to, které nám přijeli zahrát herci do naší mateřské školy na téma **„Rytíři, princové a princezny“.** Stejné téma jsme zvolili i na **„rozloučení s předškoláky“.** Celý den jsme si moc užili. Dopoledne jsme šli průvod vesnicí tzv**. „poslední zvonění“** a odpoledne za přítomnosti rodičů jsme shlédli pohádku **a naši předškoláci byli pasováni na školáky.** Do školy jich tentokrát odešlo devět.

Nový školní rok jsme zahájili s pěti předškoláky. Celkově máme letos dětí méně než za posledních dvacet let, co kronika připomíná, ale i my se s tím jistě dobře popereme. Přesto **Mateřská škola v Ohnišťanech nabízí volná místa pro děti od 2 – 6 let.** Budeme se těšit, že se mladí budou do Ohnišťan stěhovat a ne naopak.

Zaměstnanci i děti přejí Všem krásné babí léto.

Ilona Tučková, řed.školy.

Co jste – hasiči – co jste dělali….?

Hasili, uklízeli, organizovali, soutěžili, školili se a dělali vše, co bylo třeba! Někdy se nás na všechny tyto práce sešlo více – někdy méně, ale vždy jsme své úkoly plnili.

Dne 10. dubna ve 4,00 hodiny ráno siréna svolávala členy SDH k zásahu. Hořel polorozpadlý domek číslo popisné 56, jehož majitelé jsou Mydlářovi. Přijely také profesionální sbory z Nového Bydžova a Hořic v Podkrkonoší a dobrovolné ze Smidar a Ohnišťan. Objekt byl už roky neobývaný a tak nebyl nikdo zraněn ani ohrožen . Hasiči měli požár pod kontrolou během dvaceti minut. K žádné škodě nedošlo, protože byl domek už v dezolátním stavu a asi byl stejně určen k demolici.

Dne 30. dubna uspořádali naši hasiči už svou tradiční akci pro děti – pálení čarodějnic. Připravili táborák, pohoštění a akce se pak – pro dospělé – protáhla dlouho do noci. K této pohodě přispělo i pěkné počasí, protože na rozdíl od jiných let – nepršelo.

Dne 8. května poskytli hasiči slavnostní atmosféru při vzpomínkové oslavě 100. narozenin Františka Smetany. Stáli čestnou stráž u jeho hrobu při kladení květin .

Dne 23. května – po průtrži mračen – v 18.32 hodin, byl zdejšímu sboru dobrovolných hasičů vyhlášen poplach s výkonem v Terezíných Darech, kde bylo třeba odstranit ze silnice spadlou lípu. Uložený úkol byl proveden za 25 minut i s dojezdem.

Dne 31. května se konala okrsková soutěž ve Smidarech. Bylo to v rámci oslav 140. let založení jejich sboru. V den oslav bylo počasí pěkné, ale před tím hodně pršelo a tak pro samotnou soutěž byl terén naprosto nevhodný! Ohnišťanští hasiči měli připravené k soutěži družstvo mužů i žen, ale jejich útoky se nepovedly. Selhala jim technika. Nové hadice B neměly pojistky proti rozpojení a oběma družstvům se při vedení útoku hadice u rozdělovačů rozpojily.

Dne 23. července se konalo čištění požární nádrže. Toto bylo už dříve plánované, ale pro špatné počasí se nemohlo uskutečnit. Na rozdíl od jiných let se této akce nezúčastnilo ani jedno z ohnišťanských dětí – i když tato činnost je vždycky velmi bavila! Asi nepřišly proto, že byly už prázdniny a děti byly rozptýlené jinak a jinde.

Štraufová L., kronikářka

Příspěvky zdravotních pojišťoven .

Kolikrát jste si přečetli brožurku nebo internetové stránky své zdravotní pojišťovny? Jedině tak se dozvíte, kolik můžete na svém zdraví ušetřit!

Všeobecná zdravotní pojišťovna – VZP:
Příspěvky pro děti
na pevná rovnátka
na jakékoliv očkování nehrazené z veřejného zdravotního pojištění – klíšťová encefalitida, rotaviry, žloutenka, meningitida
Příspěvky pro dospělé
na vyšetření kožních znamének jako prevenci proti rakovině kůže
na očkování proti chřipce, žloutence,pneumokokovi, cestovní očkování

Česká průmyslová zdravotní pojišťovna – ČPZP:
Příspěvky pro děti
500 Kč ba plavecké kurzy pro děti 2-8 let nebo na sanování 3-8 let
balíček Mix 1500 Kč – na kontaktní čočky 13-18 let, celiakii, prevenci trombózy
dívky – od 12 let
Příspěvky pro dospělé
Až 1500 Kč na všechna očkování nehrazená z veřejného zdravotního pojištění

Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR – ZPMVČR:
až 500 Kč ženám od 40 do 45 let na mamografické vyšetření
500 Kč na vyšetření související s prevencí karcinomu plic,prevenci kožních nádorů či s prevencí dalších onkologických onemocnění
Na očkování – pojištěnci do 26 let ve výši až 500 Kč, ostatní až 300 Kč
800 Kč jednorázový příspěvek pro těhotné a kojící ženy na předporodní kurz pro těhotné, vitaminy, atd..

Vojenská zdravotní pojišťovna – VoZP:
Příspěvek pro děti
1200 Kč na fixní zubní rovnátka
1000 Kč příspěvek na plavání pro kojence
Příspěvek pro dospělé
1000 Kč na pohybové aktivity pro těhotné ženy
2000 Kč pro dárce krve, krevní plazmy a krevních derivátů
300 Kč na mamografické vyšetření
2500 Kč na očkování proti rakovině děložního čípku
500 Kč na očkování proti infekčnímu onemocnění
250 Kč na plavání a regeneraci
Až 1000 Kč na odvykací kúru proti kouření

dle spec.příl. L.Š.

Dne 23. července se konalo 28. zasedání obecního zastupitelstva.
Dne 10. září se konalo 29. zasedání obecního zastupitelstva.

Javorkou od pramene až k soutoku s Cidlinou

Říčka Javorka pramení nedaleko Pecky na úbočí zalesněného hřbetu Kazabrud a má několik zdrojnic (pramenů). Počátek jedné, s dostatkem vody i v suchém létě, se nachází když půjdeme po zelené značce asi 2,7 km od koupaliště v Pecce. Po odbočení 600 m vlevo na vrcholu stoupání na Kazabrud, je na okraji lesa kamenem označen její turistický pramen (foto), který je situován cca 0,5 km jihozápadně od Borovnice v nadmořské výšce 455 m n.m.

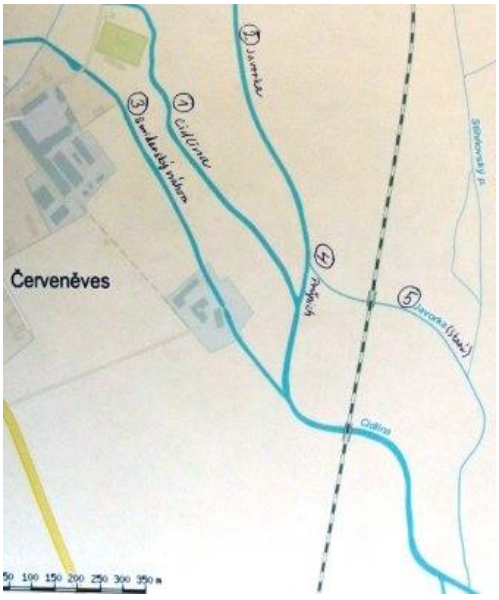
V roce 2001 vznikla v Šárovcově Lhotě hezká tradice. O jarní sobotě se tam sešli ti, jež mají k této řece vřelý vztah a představitelé obcí, kterými Javorka protéká, aby tam slavnostně odhalili na mostní konstrukci namalované znaky obcí a po zimě odemkli Javorku. V dubnu následujícího roku 2002 se Javorka otevírala v Pecce a poté klíč postupně po toku řeky přebíraly další obce….

Mezi Ostroměří a Šárovcovou Lhotou, v cca 5 km dlouhém údolí, které odděluje Mlázovický a Hořický Chlum, se její tok klikatí. Krásu údolí, které je přírodní památkou, lze sice obdivovat pěšky, ale zřejmě nejkrásnější pohled se naskýtá z vlaku. Železniční trať, vedoucí ve směru Ostroměř - Lázně Bělohrad, zde téměř kopíruje tok řeky. Nejvíce mne však zajímaly partie Javorky až za soutokem s naším Ohnišťanským potokem. Pod Starými Smrkovicemi, jihozápadně od naší obce, se od Javorky odděluje náhon – Mlýnská Javorka. Tento náhon napájí rybník Medříč (10,07 ha), který leží asi 0,8 km severně od obce Smidary a má i energetický význam. Mlýnská Javorka ústí do Cidliny za mostem ve Smidarech (vede přes něj Medříčská ulice). U Smidarského zámku se z Cidliny odděluje Smidarský náhon (3).

Přírodní památka Javorka a Cidlina – Sběř se stane evropsky významnou lokalitou soustavy Natura 2000 (foto chráněného území u mostu přes Cidlinu v Červeněvsi). Přes tento most jsem se vydal se hledat soutok Cidliny (1) s Javorkou (2). Šel jsem podél levého břehu Cidliny, nejdříve po cestě, pak loukou a nakonec vysokými kopřivami. Místy jsem se v kopřivách zcela ztrácel, až jsem konečně narazil na současné ústí Javorky do Cidliny po provedené úpravě toku Javorky průpichem (4) (dnešní soutok). Původní koryto (nyní Stará Javorka) bylo hlavním korytem cca do r. 1989, kdy Povodí Labe a. s. provedlo regulaci a průpich dlouhý 50 m přímo do Cidliny. Od této úpravy nastaly problémy s nízkými průtoky v původním starém korytě. Délka Staré Javorky je cca 910 m. V roce 1994 byl postaven kamenný stupeň, který zajišťoval částečný převod vody do koryta Staré Javorky (5). V roce 2000 došlo k vyschnutí koryta. Následně byl postaven nový stupeň, který zajišťuje převod vody z Javorky. Přesto v letních měsících dochází k vysychání toku a zůstávají pouze tůně. Koryto toku Staré Javorky je zasedimentované a v letních měsících zarůstá vegetací. Stará Javorka ústí u Skřivan zleva do Cidliny v nadmořské výšce 229 m n.m.

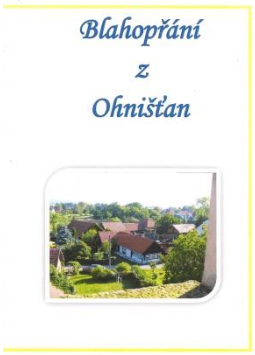

Soutok průpichu Javorky (vlevo) s Cidlinou

V případě ponechání současného stavu dojde k postupnému zazemňování a staré koryto Javorky pravděpodobně v průběhu několika let až desítek let, ke škodě a nelibosti nás všech, úplně zanikne (úsek mezi průpichem a Stihňovským potokem). V případě zásahů do koryta toku je nutné provést průzkum a odlov s ohledem na potenciální výskyt velevruba tupého a případně provést záchranný transfer do koryta Javorky. Proto je nutné zajištění trvalých průtoků v korytě Staré Javorky. L.M.

Předávání blahopřání .....

V naší obci se blahopřeje ročně průměrně 25 občanům. Říkám – „průměrně“ – protože se tento počet každý rok mění, přijdou tam vždy noví oslavenci, kteří dovrší 70 let. To je ten moment, kterému se musí věnovat vždy velká pozornost, aby se na někoho nezapomnělo, nebo jsme neudělali někoho starším! A – pro zajímavost - víte, že jen jedna šestina oslavenců jsou muži?

Nejméně osm let – možná – že to bylo déle, chodily osobně blahopřát dvě paní. Potom, z neznámých důvodů, s tím skončily. Asi už neměly dostatek volného času a také si nejsem jistá, zda jim za to někdy někdo poděkoval! Také se povídalo, co za to dostávají peněz! Mohu Vám zcela odpovědně říci, že za to nikdy nedostaly ani korunu! Tak si asi řekly – možná, že také ani neřekly - že už chodit nebudou. Půl roku nechodil nikdo a oslavenci se ptali, co se děje? Proč už to nikdo nedělá? Zkrátka to lidem chybělo! Ale nenašel se nikdo, kdo by se toho chopil!

Vymyslela jsem tedy tento současný gratulační list, pan starosta můj návrh schválil, kolega Bucek to upravil a natiskl a začala jsem ho roznášet. Musela jsem ho dávat do schránek, protože mě nikdo nepověřil, abych ho předávala osobně! Oslavenci to někdy kritizují – říkají – on to tam někdo hodil! Jak jinak bych měla jistotu, že to bude včas a správně doručené? Nedávno jsem už o tom psala, ale lidé se mne na to znovu ptají a tak na to znovu reaguji a vysvětluji to! – Také Vás, vážení čtenáři, upozorňuji a prosím – pořiďte si na vchodová vrátka schránku na dopisy! Je to velký problém nemáte-li ji! Kam potom s dopisem prší-li?

Takto to provádím už dva roky. Až teď budu končit spolu s volebním obdobím. Ale, ti noví, kteří přijdou po volbách do zastupitelstva, to jistě vymyslí líp a nezapomenou na nás při našich narozeninách!

L.Š.

Čekárna .....

Už dvakrát jsem ve Zpravodaji psala o stavu vlakové čekárny. Kritizovala jsem její stav a požadavek na nápravu jsem opakovaně vznesla na dubnovém zasedání obecního zastupitelstva.

Pan starosta se netvářil moc nadšeně, ale asi aby měl ode mne pokoj, tak se do toho dal! Začal obtelefonovávat na dráze kdekoho a hledal někoho, kdo by se s ním o tom bavil! Bylo to jako v té pohádce o Kohoutkovi a slepičce. Ale, světě, div se! Na konci těch nekonečných rozhovorů skončil opět v Ohnišťanech.

Pán, který má toto na starosti, má s naší obcí mnoho společného!

Tak se pan starosta dozvěděl, že jsme jediná obec, která se stavem tohoto zařízení zabývá a že by se dráha na opravě a úpravě i finančně podílela. Pan starosta kul železo dokud bylo žhavé, objednal malíře na vymalování objektu, nyní se provádějí nátěry oken a dveří a potom tam nastoupí truhláři , natěrači a sklenáři.

Celá tato akce bude stát několik desítek tisíc korun. A tak upozorňujeme, že bude-li někdo přistižen či označen za poškoditele tohoto místa, bude mu vše předáno k náhradě. Také je zcela vážně uvažováno o umístění kamery. Není možné, aby obec platila za škody, které někdo – zcela svévolně – způsobí!

L.Š.

P.S.

Než tento Zpravodaj byl vydán, je vše dokončeno a v pořádku! Čekárna je spíš jako pokojíček, na oknech visí dokonce i záclony! Díky za další upravené místo!

Z Českých drah si přijeli vše prohlédnout, dokonce čekárnu nafotografovali a bude to zveřejněno v jejich interních novinách.

Pánové Vysůček a Lukáš Mejdr odvedli velmi dobrou práci a patří jim za to velký dík!

Občanský zákoník – téma - Letní nástrahy.

Soused bezohledně obtěžuje:

Hází vám soused na váš pozemek odpadky? Vypouští k vám fekálie, nebo vám záhony ničí voda, která stéká ze střechy bez okapů? Máte šanci s tím něco udělat. Jedná se totiž o tzv. přímé imise, které jsou zakázané. Zakázané je tedy přímé přivádění imisí na pozemek souseda. Imise je pronikání účinků činnosti konané na jedné nemovitosti na nemovitost druhou. Tedy, pokud něco děláte na svém pozemku a účinky vaší činnosti se projeví na jiném pozemku – např. kouř, zápach, jiskry. Když si dáte okap na střechu tak, aby dešťová voda tekla přímo na sousedův pozemek. Stejně tak není možné např. venčit psa na sousedově neoploceném pozemku, svést na jeho pozemek rourou svůj odpad nebo nad něj nechat vyústit svůj kouřovod.

K létu patří větší hluk. A většinou se s tím budete muset smířit. Pokud vás třeba od rána do večera ruší křik a jekot dětí, je nejlepší radou koupit si špunty do uší.

Proti takovému obtěžování vás totiž ani nový občanský zákoník neochrání.

Souseda kutila hlídejte!

Snaží se soused kutil každé léto vylepšit svůj dům či zahradu? Tak pozor, abyste na to nedoplatili vy!

Se stavbami může přijít stín! Pokud má ke stínění dojít stavbou budovy, je třeba upozornit na to, že nový občanský zákoník stanoví povinnost bránit se proti budoucí stavbě ve stavebním řízení. Pokud tak učiníte včas, tak vám později po dostavění odpadne možnost se bránit například tomu, že z okna, z kterého jste měli krásný výhled, najednou koukáte do zdi, nebo máte stín.

Co jde bez „papírů“?

Chystáte se v létě postavit pergolu, přístřešek na dříví nebo kůlnu? Tak v některých případech nemusíte mít stavební povolení.

Stavba, která nevyžaduje ohlášení ani stavební povolení:

Stavba o nadzemním podlaží do 25 m zastavěné plochy a do 5 m výšky.

Nepodsklepená a neobsahující obytné ani pobytové místnosti, hygienická zařízení ani vytápění.

Stavba, které stačí ohlášení a nepotřebujete tedy stavební povolení:

Stavba pro bydlení a pro rodinnou rekreaci do 150 m celkové zastavěné plochy, s jedním podzemním podlažím do hloubky 3m a nejvýše s dvěma podlažími a podkrovím.

Stavba do 50 m celkové zastavěné plochy a do 5m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepené nejvýše do hloubky 3m.

Dle OZ - L.Š.

Co vše se událo 10. srpna ....

V tuto neděli jsme viděli na nočním nebi ne tak častý úkaz! Měsíc byl v superúplňku! Náš kosmický soused – Měsíc - byl od středu země vzdálen „pouhých“ 356.896 km. Měsíční kotouč byl asi o 15% větší než obvykle bývá při úplňku a asi o třetinu se zvýšil jeho jas.

Srpnový superúplněk nebyl letos osamocený – další byl 9. září. Ještě větší nastane 28. září 2015, kdy k nám bude Měsíc ještě o 20 km blíž než letos v srpnu. Další rok – 14. listopadu 2016 se dokonce ocitne jen 356.511 km od Země. A ještě blíž bude v roku 2034.

A také v tento den byla u nás pouť. Vyšlo to na svátek sv. Vavřince.

Sv. Vavřinec – latinsky Laurentius – pocházel ze Španělska. Učitelem mu byl kněz Sixtus, který se později stal papežem a sv. Vavřince přijal mezi sedm římských jáhnů. Za císaře Valeriana se Sixtu stal prvou obětí pronásledování křesťanů. Při svém zatčení nařídil sv. Vavřinci prodat všechno církevní jmění a peníze rozdat chudým.

Zanedlouho byl i sv. Vavřinec předvolán a bylo mu nařízeno odevzdat poklady. Sv. Vavřinec sezval chudé a trpící a je označil za bohatství své církve. Rozhněvaný úředník nechal sv. Vavřince odvléci do žaláře, mučit a roku 258 pozvolna upéci na rozžhaveném rožni.
Od středověku sesv.Vavřinec mezi římskými mučedníky uctíval nejvíce. Protože v době kolem 10. srpna padají noční oblohou hvězdy, říkali lidé, že Vavřinec prolévá slzy.
Pro svou smrt byl sv. Vavřinec patronem všech povolání, které mělo co dělat s ohněm – hasičů, kuchařů, platnéřů a uhlířů. Patřil k ochráncům před požáry.
Někde se kolem jeho svátku, zdobila okna jeřabinami. Tento zvyk má původ v legendě, že Vavřince stíhali vojáci a on se ukryl v domě, který si pronásledovatelé označili jeřabinou. Když dům ráno hledali – nenašli ho – jeřabiny byly na všech domech. L.Š.

Co nového u sousedů?

Dne 28. června 2014 se v obci Šaplava konalo slavnostní připomenutí 250. výročí postavení sochy sv. Jana Nepomuckého. Již v roce 1764 ji nechal vybudovat na své náklady šaplavský občan Jan Buček jako díky za svůj šťastný návrat ze sedmileté války v roce 1756 – 1763.
Jan Buček se narodil v Šaplavě kolem roku 1736. Jako mladý chlapec nastoupil na vojnu. V té době vypukla sedmiletá válka, které se musel zúčastnit a jako poděkování za šťastný návrat nechal postavit sochu sv. Jana Nepomuckého, který v té době byl již národním světcem a jeho sochy se v období baroka stavěly téměř v každé obci.
Socha byla postupně během let několikrát renovována. Velká renovace proběhla v roce 1934 nákladem rodiny Kalenských ze Šaplavy a později v roce 2006 pod záštitou obce, kdy bylo upraveno i prostranství kolem sochy.
Za přítomnosti mnoha občanů a přátel obce Šaplava bylo vzpomínkové setkání zahájeno jedním z přátel obce Vladimírem Voborníkem. Ve svém proslovu připomněl svého prapradědečka, který nechal vybudovat tuto sochu, připomněl historii památky a její postupné renovace, i díky kterým v loňském roce v soutěži Vesnice roku obec obdržela ocenění Cenu hejtmana za obnovu sakrálních památek.
Starosta obce František Šafka v další části vzpomínkové akce představil návrh nového znaku obce. Jeho vznik nebyl jednoduchý, ale za pomoci heraldika Mgr. Jana Tejkala, místní kroniky, archivu a pamětí, byl postupně vytvořen znak s hlavními symboly obce včetně sv. Jana Nepomuckého a sousedící obecní zvoničky.
Poté zástupci obce a přátel Šaplavy položili u pomníku sv. Jana Nepomuckého a pomníku Padlých v 1. světové válce květiny.
Na závěr obec připravila pro všechny přítomné posezení s občerstvením ve společenské místnosti budovy bývalé školy a od 17 hodin vzpomínka pokračovala při mši svaté v sousední obci Ohnišťany. Michal Habich

Z tvrdé reality do pohádky .....

Pomalu – potichu a pak už i nahlas se v létě kritizovalo, jak celá ves ze všech stran zarůstá a zůstává nevysečená. Zůstala také neupravená a neokopaná místa kolem soch a u pomníku Padlých. A najednou si lidé začali uvědomovat, že to jindy dělaly místní ženy a také několik mužů v čele s Vašíkem Nízkých. Ten už skutečně nemohl pomoci – dívá se na to shora a asi říká: „No, holky – co je s Vámi?“ A holky mu v duchu odpovídají: „ No, jo, ale když on nám nikdy nikdo ani nepoděkoval! Tak jsme si řekly, že to jednou necháme a schválně, bude-li to znát!“ No, to víte – milé dámy – že je to znát! Protože já však jsem zcela bezvýznamný občan, tak mé hodnocení Vaší práce by asi nestačilo! Tak Vám poděkuji jménem všech lidí ze vsi! To víte, že Vaše práce je nepřehlédnutelná! Vše, co jste kdy v obci udělaly, byl vždy velký kus práce a není možné Vaši činnost přehlédnout! Pan starosta asi v návalu jiných úkolů a řešení různých problémů, zapomněl, ale to neznamená, že by Vaši práci neuznával! A určitě se s Vámi rád ještě sejde, než toto zastupitelstvo skončí! Každé práce je třeba si velice vážit a ocenit ji, protože dnes jen málo lidí udělá něco zadarmo a dobrovolně!
Tak – milé dámy – v čele s Vaší organizátorkou – paní Syřišťovou – přijměte – prosím – takto veřejný a velký dík a prosím, nezanevřete na naší obec, nebo ta zaroste kopřivami a plevelem a budeme tu jako na zámku u Šípkové Růženky! Díky Vám za všechno !
Za všechny občany L.Š.

Poslední čtvrtletí roku .....

Nastává podzim. Ve své druhé části je to období chmurné, dny se krátí a vše se chystá na zimu. Musí přejít mnoho týdnů, než nám příroda zase ukáže jinou tvář a nastane opět jaro a všechno pokvete!
Zatím, než se tak stane, pokochejte se - alespoň na obrázku - místy, která nás příjemně naladí a vzbudí náš obdiv! Taková místa dobíjející náladu a tím i energii, máme i v naší obci a stačí se jen dívat a vnímat tu krásu, kterou dokáží někteří lidé kolem sebe vypěstovat a z místa, kde by to nikdo nečekal, vytvoří oázu krásy, barev a dobré pohody. I když ne každý to takto cítí, je to úžasné a tomu, kdo to dokázal, je třeba moc – moc – poděkovat! Neprobíhejte jen tak „hurá“ kolem! Zastavte se a nasajte tu pozitivní sílu těchto míst, ať máte po celou zimu na co hezkého myslet, na co se těšit a z čeho čerpat dobrou náladu! L.Š.
P.S.
Víte, co je možné všechno najít na skalce před domem paní Kmínkové? Sněženky, talovíny, krokusy, tařici , tulipány, floxy,

sasanky, barvínek, jalovec, borovice, kleč, smrk, kdoulovec, skalník, buxus, skalní růže, jasmín, kalina, mahon, kosatec, zlatice – no, prostě krása!
U paní Končické najdete kromě mnoha jiných dřevin i japonskou vrbu a když na začátku léta kvete – je to opravdová pastva pro oči i pro srdce!

Válka .....

V uplynulých týdnech proběhly vzpomínkové akce ku dni 26. července 1914. Tento den vypukla 1. světová válka. Stalo se tak po zavraždění královských manželů Ferdinanda de Este a jeho ženy. Atentát spáchal srbský občan a tak vyhlášení války Rakouskem Srbsku nikoho nepřekvapilo. Mobilizací, která byla vyhlášena, odešlo do armády z naší obce 114 mužů. Z nich 24 se jich už nevrátilo. Buď padli v boji nebo zemřeli na následky válečných útrap. Jejich seznam je vytesán na pamětní desce – zpomalte někdy své kroky až půjdete kolem, přečtěte si jejich jména a věnujte jim svou vzpomínku! Vždyť velká většina z Vás tam má svého předka!

První ohnišťanskou obětí byl František Štěpánek z čísla popisného 30. Byl ženatý velmi krátkou dobu, ani nestihl nechat po sobě potomka. Za manželku měl sestru strýčka Sedláčka – Aninku Sedláčkovou.

U některých padlých mužů se nepodařilo zjistit, kde a kdy zemřeli – prostě zmizeli – spolkla je válka – ta hrozná ničitelka života!

Ani jejich rodinám doma se nevedlo dobře! Nebylo co jíst, všechno sebrala armáda. Muži, kteří museli vyměnit své zemědělské nářadí za pušky, doma chyběli a ženy se svými dětmi, se je marně snažily nahradit. Děti, místo do školy chodily dělat na pole, nebo dřely v chlévech, chodily pracovat ke dvoru, aby vydělaly třeba jen pár korun. Na zdejší škole v té době byl řídícím učitelem pan Vincenc Mánek. Měl početnou rodinu a jeden z jeho synů také zemřel v této válce. Pan řídící byl velmi disciplinovaný úředník c. k. mocnářství a tak když v roce 1916 – to je už dva roky před koncem války, byli učitelé vyzváni tehdejším hejmanstvím, aby ve svých obcích iniciovali zbudování pomníků Padlých – toto podporoval. Socha rakouského vojáka byla hejtmanstvím objednána a obec ji měla financovat. Což odmítla a trvala na tom, aby byla pořízena až po válce. Ale sochař – nebo to byl kameník - pan Sedláček z Tereziných Darů číslo popisné 8 – byl to nevlastní syn Kaskových – ji měl už vytesanou a chtěl ji zaplatit. O 8.000 Kč, což byla její cena, se obec dlouho dohadovala, ale stejně musela zaplatit. Tak ji alespoň postavili skoro až po válce a to dne 9. června 1918.

Do celého sporu o tuto sochu se připletl i Jan Nepomucký a vše dostalo docela i náboženský rozměr. Z dostupných zápisů jsem nepochopila, zda „bojovala“ proti sobě fara, škola a obec nebo to bylo obráceně! Ale ten voják byl v takové neoblibě, že mu dne 29.září 1920 – po posvícenské zábavě – někdo srazil hlavu. Aby to nebylo druhé straně líto, tak hned na jaře 1921 byla useknuta hlava Janovi z Nepomuku. Jakoby – chudák – toho zažil málo při své smrti! Janova hlava se po čtyřech letech – skoro zázračně – našla, než by sochu dala obec na své náklady opravit! Ale – zase se „šprajcla“ a žádala, aby socha byla přemístěna na farní pozemek a nestála na obecním!

No, byly to takové žabomyší války, ale utnul je okresní hejtman, kterého už nebavilo, co ti „ohnišťanští bojovníci“ provádějí a nařídil jim klid jejich zbraní! Tak, to je zase kousek historie, která se u nás odehrála před 100 lety a o které jsem už taky psala, ale v tyto dny, kdy se vzpomíná, že to všechno před sto lety vypuklo, snad není marné to připomenout. L.Š.

Naše škola .....

Procházím vždycky kolem školy plná vzpomínek! Snad jednou to bude zcela jiný objekt, který bude sloužit úplně jinému účelu a budu tomu moc ráda, protože za tohoto stavu věci by to netrvalo už až tak dlouho a tuto – poměrně pěknou budovu – by pohltil čas!

Představuji si dobu před dávnými roky, co všechno jsme tam my – děti – zažily. Vzpomínky mi letí hlavou – stačí přivřít oči a už vidím ten průvod dětí, které pan řídící Nechvátal vyvádí – každodenně po vyučování – před školu. Na té podestě přede dveřmi školy, nás stálo namačkáno přes čtyřicet – tolik nás v jedné třídě bylo! A pan řídící byl nekompromisní, nehnutě stál a čekal, až se utišíme. Cvikr se mu houpal na krku, my děti z prvních oddělení, jsme se chvěly nedočkavostí, abychom už byly propuštěné, zatím co ty velké se různě pošťuchovaly. Když už se konečně všechny zklidnily a nastalo ono očekávané ticho, ozval se rozechvělý hlásek: „Prosím, pane řídící, Toníček kouřil!“ To tedy byla bomba! Cvikr panu řídícímu rázem přistál na nose – my – malé děti – málem omdlévaly hrůzou nad tím žalobníčkem a velcí žáci div radostí neskákali, že se konečně něco děje! Pan řídící zrudl a zařval: „ Toníčku, ke mně!“ Vzal ho za ucho a odváděl ho zpátky do školy. Nejdřív nás však propustil. A my hned věděly, že to bude zlé – že to bude dlouho trvat! Jaký to mělo průběh to už ani nevím, ale že by pan řídící vyprávěl Toníčkovi o škodlivosti kouření na lidské zdraví, o tom silně pochybuji!

Velcí kluci – pořádně zlobili, křičeli, smáli se a jak se tomu říkalo – vyrušovali! A to tak silně, že pan učitel Neumann – známý cholerik – to nevydržel, skočil na zlobícího Josku Rosůlků a vykrákal ho tak důkladně za uši, až mu jedno ucho natrhl! Joska řval jako tygr a protože jeho otec nemohl chodit, přišla do školy jeho matka. Ta tam silně plakala – nevím, jest-li nad Joskou nebo nad učitelem a ten ji odvedl k sobě do bytu, paní učitelová jí dala nějaké zrovna upečené buchty a 2 Kč. Ale nikdo nepočítal s tím, že se do toho vloží Joskovi dva bratři. Ti považovali za svou povinnost bratra pomstít a zachránit tak čest rodiny. Naplánovali si, že Neumannovým rozbijí kameny okna. Chodili často kolem jejich bytu a stále se jim nezdála vhodná chvíle. My děti to zdálky sledovaly, abychom o to nepřišly a vlastně jsme byly zklamané, že se to nekonalo a nekonalo, až se na to zapomnělo.

Ach – bože – je to neuvěřitelné, že jsem toto vše prožila – tolik historek! A všichni ti lidé, které tu jmenuji, už nežijí – jen snad ten Toník Šulců ještě někde dýchá ……! L.Š.

Smím prosit .....?

Máme už říjen a brzy začne společenská sezona. Před rokem jsem měla zajímavý rozhovor, ale protože už bylo jaro, nezdálo se mi vhodné o tom psát. Pánovi, který mi sdělil své pocity, jsem však slíbila, že o tom ještě napíši – příště! Bylo zajímavé slyšet názor třicetiletého muže na průběh plesových událostí u nás! Nekomentoval akci jako takovou, ale její účastníky! Shledal je nevhodně oblečené a ani jejich chování se mu nelíbilo. Dala jsem mu za pravdu.

Plesové oblečení si každý představuje jinak, jenom ne k této události vhodně! Ženy mají kozačky a minisukně, pánové košile s krátkými rukávy a nebo jsou – dokonce - všichni v džínách! Kde zůstaly obleky s kravatami nebo motýlky – kde dámy nechaly své dlouhé toalety?

Dalším problémem je, že společenské chování nemá dnes žádná pravidla! Muži nepodrží dámě dveře, nepočkají se svým usednutím dřív než usedne jejich partnerka. A i kdyby jí ty dveře muž otevřel, tak ona mu stejně nepoděkuje – maximálně utrousí : „Co je, vole?“ Muž dnes nepočká s podáním ruky než mu ji podá žena – není-li to zrovna její šéf. Také není vhodné na sále hulákat, zvyšovat hlas nebo házet sklenicemi!

Víte, takový ples – to byla vždy velká společenská událost a každý dělal co mohl, aby vypadal dobře a úplně jinak než na diskotéce! Aby při hodnocení toalet dam bylo těžké určit, která je nejlíp upravená a oblečená, protože se na to pečlivě připravila a jedna vypadá líp než druhá! A když už jste – vážení pořadatelé – účastníky na ples pozvali – tak prosím Vás tančete, prokazujte dámám svou úctu tím krásným „Smím prosit?“ a nedovolte, aby se nudily u stolu a vy se zatím bavili v lokále!

Přeji Vám všem krásnou plesovou sezonu – milí tanečníci a tanečnice!

L.Š

.

Vzkaz do roku 2018 - 2. připomenutí !

Ve Zpravodaji číslo 15 jsem v článku „Vzkaz do roku 2018“ upozorňovala, že v tomto roce by bylo víc než vhodné uspořádat vzpomínkovou slavnost na 700 leté založení naší obce. Dnes to připomínám! Ohnišťany existovaly už mnohem dříve, ale teprve v roce 1318 je jejich existence písemně doložena. Nevíme tedy, jak se toto sídliště třeba dřív jmenovalo.

Bude-li s přípravami této slavnosti započato včas a těmi správnými lidmi, kteří do toho dají své myšlení, nápady a hlavně srdce, bude to velmi zajímavé! Už vidím na Zámečku postavenou maketu tvrze a tlupu „husitů“, kteří ji zapálí, „vesničané“ – byli by to převlečení hasiči a ti by vzniklý požár hasili a jiné historicky doložené události, které současné generaci připomenou, jak to vlastně všechno bylo. Bude k tomu všemu třeba nadšené skupiny určitých lidí, kteří důkladně celý scénář vymyslí a připraví! To nebude zrovna snadný úkol, ale bude to stát za to !

Tak – vážení – nezapomeňte, prosím, na to! Rok - 2018 – slavnost jako řemen!! L.Š

Kdyby bylo v obecní pokladně dost peněz ....

Ano, vím, to jsem už jednou psala – ve Zpravodaji číslo 17, ale myslím na to, potřebuji-li si ulevit „duchu“. Je to příjemné vidět věci jinak než ve skutečnosti jsou. Tak si znovu představuji, jak by vesnicí vedl bezpečný a úhledný chodník, který by byl opečovávaný, náves a všechny veřejné prostory vysečené a hezky udržované!

Už nikdy by nešel občan na obecní úřad si stěžovat, že má vše kolem domu zatopené a dům nasáklý vlhkem a musí dávat velké peníze za elektřinu, kterou spotřebuje k jeho vysoušení.

Taky bych se dala do údržby lesa Hořeníku a musel by být ošetřován skutečně jako zahrada – tak se mu dřív říkalo! A ne aby bylo vidět z Ohnišťan do Lískovic přes les.

Kdyby bylo těch peněz opravdu dost tak bych dala – na místě bývalého třešňové sadu – postavit rozhlednu. Ne moc vysokou, jen tak asi 25 metrů. A ještě bych na ni umístnila hvězdářský dalekohled! Sice je tu nejvyšším bodem Kamenec, ale víc by se mi k tomuto účelu líbila Třešňovka!

Určitě by mě nenechal v klidu náš kostel! Sedla bych si do něj s někým kompetentním z církve a řekla bych: „Vidíte, jak se krátí život kostela? Všímáte si dalších prasklin, které se v něm objevují? Teď už jsou nové na stropě na jeho severozápadní straně! Cítíte, jak na nás padá omítka? Co říkáte – my věž a vy kostel nebo obráceně?“

Ne – opravdu jsem se nezbláznila a vím, že toto vše zůstane snem a pohádkou pro dospělé!

Ale, všechno se mění – věci – život – lidi – proč by – jednou – nemohlo dojít i na věci, které se dnes zdají úplně nemožné? Opravdu se mění všechno – i postoje a jednání lidí! Někdy až člověk ztratí na chvíli dech! Na příklad – stojím u vrat a dívám se na paní doručovatelku. Budeme-li mít poštu, doběhnu si pro ni – no, já moc nepoběžím, spíš se doploužím, ale budu se snažit ušetřit ji pár kroků. Už mě zaregistrovala a aniž by hnula hlavou směrem ke mně – zahalekala – „Stošestnáctka – nic!“ Ještě jsem jí poděkovala!

Stošestnáctka – co to kecám – L. Š. č.p.116

Vzpomínejme ! Brzy bude Dušiček .....

Protože tento svátek bude už za necelý měsíc, věnujme mu pár slov a myšlenek!

V počátcích křesťanské církve se na zemřelé vzpomínalo pouze v rodinném kruhu. Výroční vzpomínka spojená s veřejnou slavností se objevila až po roce 998 ve francouzském klášteře a od 11. do 13. století se svátek rozšířil do dalších zemí. Ve 14. století zdomácněl i v Římě. Od roku 1915, kdy v 1. světové válce zahynulo tolik lidí, mohli kněží toho dne sloužit i tři mše. V českém prostředí však tato vzpomínková slavnost na zemřelé není v roce jediná! Také v květnu se vzpomínalo na zesnulé při svátku „maifest“.

V současné době jsme si i tento svátek trochu přesunuli. Stalo se to tím, že 28.říjen je státním svátkem a tak v tento den lidé vyrážejí na hřbitovy a na opravdový svátek Všech svatých – to je 1. listopadu a 2. listopadu na svátek Památka všech zemřelých – už moc lidí k hrobům nechodí. Naše generace však dodržuje tradice a ctí je a tak v těchto dnech navštěvujeme hřbitov a rozsvěcujeme svíčky denně! Málokterý hrob zůstane úplně opuštěný – alespoň malá kytička, větvička něčeho zeleného nebo svíčka se objeví a hlásá, že přeci jen je někde někdo, kdo vzpomíná….

Jak tak v duchu bloudím naším hřbitovem, skončím u kolumbária a ihned se vracím do reality. Pan starosta Pešta vede spor sám se sebou – zda bylo správné investovat do úpravy tohoto prostoru. Zdá se mu, že toto místo je nevyužité!

Odpovím mu : Každopádně je dobře, že této budově byla vrácena podoba, jinak by na jejím místě byla hromada sutin zarostlá kopřivami! Přeci se nemohlo čekat, že za čtyři až pět let budou všechny urnové schránky zaplněné! To by musela nastat morová epidemie! Takovéto místo se buduje na dlouhé roky a je moc dobře, že se zaplňuje tak pomalu! Je taky třeba vzít v úvahu, že v roce 2011 bylo v naší obci jedno úmrtí, v roce 2012 tři, v roce 2013 jedno a letos zatím dvě. Rodiny všech těchto zemřelých mají na hřbitově své rodinné hroby – neměly tedy důvod pronajmout si schránku v kolumbáriu! – Pane starosto, byla to správná investice – ale – to jednou potvrdí čas! Až za několik desítek let! Měla jsem tenkrát, při budování kolumbária, jiný názor, myslila jsem na to tam zbudovat malou obřadní síň, ale to by taky mělo svá negativa! A tak díky za tento upravený a připravený prostor!

L.Š.

Ohnišťanská zastavení.

Ráda bych vám pověděla, proč vyvíjím takové aktivity a pořád připomínám historii Ohnišťan a některých zdejších občanů.

Je to proto, že se mi zdá, že to tady nikoho nezajímá a že přeci jen jsou nebo byli zde lidé, kteří něco dokázali, a má se to stále připomínat. Že jsou zde místa poznamenaná historií a o té by se mělo mluvit a vědět o ní. Věřte, že je těžké se po delší pauze vracet na stejné místo, ale zase člověk vidí věci jinýma očima. Vidí věci jinak než jak je vidí ten, kdo je vidí stále – bez přerušení a bez návratu.

Ani jsem nevěděla jak začít! Nejdřív jsem sepsala krátká povídání asi o 15 místech ve vsi a měla jsem představu, aby se taková písemná připomínka k těmto místům dala. S tím jsem jednou vyrazila na obecní úřad. Pan starosta mě sice vyslechl, ale díval se na mne přes brýle ne zrovna moc důvěřivě. Pak mu mne bylo asi trochu líto a řekl mi, ať to tam nechám, že se na to podívá, až bude mít čas. Ještě se zeptal, pro kterou firmu to dealeruji. Blesklo mě hlavou, že mě nezná, mrkla jsem na paní Košvancovou a na její rozpačitý výraz a odkráčela jsem.

Ale, pak věci dostaly rychlý spád! Asi po dvou dnech se u nás zastavila paní Štefanová – ach, kde jsou ty šťastné doby, kdy tu fungovala pošta – a vyřídila mi vzkaz od pana starosty, že se mu mé povídání líbí a co s tím dál. Řekla jsem mu, že bych ráda viděla ty popisné tabule. Přihlásil se pan Bucek, že ví, kdo by je zhotovil. Pak jsme je společně rozmístnili a připevnili .

Později za mnou přišel pan starosta se žádostí, abych dělala Zpravodaj. To bylo v roce 2009 a já kývla. Sice mě dost dlouho pan Bucek přemlouval, ale nějak se začalo. S panem Buckem jsme se mnohokrát neshodli v názoru a také musím říci, že si zrovna kolem krku láskou nepadáme, ale myslím, že to snad ani nemůže být jinak, dělá-li se nějaká práce společně. Dochází zcela přirozeně ke střetu názorů. Pan starosta má pro tuto moji činnost pochopení, v těchto věcech mě podporuje a vždycky mne vyslechne.

Tak se vytvořil určitý základ, ze kterého by se dalo vytěžit ještě hodně zajímavého – jen kdyby se na této činnosti podílelo víc lidí! Vím, že někteří lidé také dělají nějak záslužnou práci. Třeba zpracovávají rodokmeny svých rodů, nebo mají nafilmované mnohé zdejší akce. Ale, myslíte, že to má nějaký význam, máte-li to uložené doma a nikomu to neukážete? Proč to v příhodné chvíli nezveřejnit? Víte, jak moc by to všechny zajímalo? Co vše by jim to připomnělo? Jak by se pobavili?
Vy, kterých se týká – prosím – popřemýšlejte o tom jako jsem přemýšlela na začátku já a udělejte taková „Ohnišťanská zastavení“ !

L.Š.

Vážení čtenáři !

Byla jsem rozhodnutá, že s koncem volebního období přestanu psát Zpravodaj. Tento čas teď nastal! To však neznamená, že by ho nepsal někdo jiný a že by přestal vycházet! Naopak, těším se, že to bude Zpravodaj úplně jiný, s naprosto novou náplní a zpracováním! Definitivně to rozhodne až nově zvolené zastupitelstvo.
Chci těm, kteří jste Zpravodaj četli, povědět, že jsem Vám chtěla vždycky sdělit vše, o čem jsem myslila, že by Vás mohlo zajímat a snažila jsem se o to z pozice spoluobčana, přítele, pamětníka i obecního zastupitele. Nevím, jestli se mi to alespoň trochu podařilo a věřte, že to není nijak snadné!
K této činnosti bych potřebovala Vaši větší spolupráci. Ohnišťanský zpravodaj vyšel poprvé v roce 2009 a s naprostou spolehlivostí byl vydáván každé čtvrtletí. Udělat osmistránkové noviny – to vyžadovalo mnoho materiálů a povím Vám, kolikrát mi kdo svým článkem pomohl:

p.starosta Pešta napsal 11x
paní místostarostka Jiřičková 1x
paní Syřišťová – za knihovnu,klub důchodců a dílničku 20x
hasiči – a za ně pan Ing.Chalupa, p.Mgr. Snopko a Petr Novotný – 23x
mateřská škola – 18 x
sportovci – 15x
pan Bucek – 11x
paní Košvancová – 8x
pan Mejdr František - 2x
pan Ing. Mareš - 7x

Já osobně jsem napsala nejméně 300 článků. Fotkami vše doplňoval Jan Bucek, Martin Košvanec a já. Také mnoho ústních rad a vzpomínek mi bylo předáno, požádala – li jsem o to někoho. Ale, stejně jsem se stále bála, že jsou to vzpomínky víc moje než Vaše! Všem, kteří jste mi takto pomáhali, moc a moc děkuji!
Také Vám chci říci, že o práva přebírat Ohnišťanský zpravodaj požádala náš obecní úřad Studijní a vědecká knihovna Hradec Králové, což svědčí o tom, že nebyl dělán špatně a byly v něm různé zajímavosti.
A úplně na závěr Vám nabízím:
Má-li někdo zájem o sepsání historie Vašeho domu pro čistě Váš – osobní archiv, pak stačí říci a já Vám toto ráda zpracuji!
Vaše – L.Š.

Svaz důchodců Ohnišťany pořádá v sobotu 4. října 2014 v obecní hospůdce od 19 hodin „Koláčobraní“. Na programu je ochutnávka koláčů, předtančení a soutěže. K tanci a poslechu hraje pan T.Čáp - jste všichni srdečně zváni

Končící zastupitelstvo

Starosta Milan Peša, místostarostka Ing. Eva Jiřičková, František Mejdr, Lidmila Štraufová, Jan Bucek, Ing. Zdeněk Chalupa, Hana Štefanová a paní účetní obecního úřadu Jana Košvancová se s Vámi loučí a přejí novému zastupitelstvu i Vám všem, ať se vše daří, mnoho pracovních i životních úspěchů.

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali, napsali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan